

Różnorodność mykobioty w Pienińskim Parku Narodowym w okresie jesienno-zimowym – wstępne wyniki badań

Diversity of mycobiota found in the autumn-winter season in Pieniny National Park – preliminary results

PIOTR CHACHUŁA¹, JAN BODZIARCZYK^{2,3}, MONIKA GACH³, EWA SIEDLARCZYK³, MACIEJ BARCZYK³, MAGDALENA ZIÓŁEK³

¹ Pieniński Park Narodowy
34–450 Krościenko nad Dunajcem, ul. Jagiellońska 107b

² Zakład Bioróżnorodności Leśnej, Instytut Ekologii i Hodowli Lasu
³ Sekcja Botaniki Leśnej i Ochrony Przyrody Koła Naukowego Leśników
Wydział Leśny, Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie
31–425 Kraków, al. 29 Listopada 46
e-mail: rlbodzia@cyf-kr.edu.pl

Słowa kluczowe: grzyby nielichenizujące, grzyby patogeniczne, ochrona ścisła, ochrona czynna, ochrona krajobrazowa, bioróżnorodność, polskie Karpaty.

W lutym 2014 roku i w październiku 2016 roku prowadzono badania mykobioty w zachodniej części Pienińskiego Parku Narodowego na trzech obszarach o różnej formie ochrony. W każdym obszarze wytypowano po pięć stałych powierzchni badawczych (łącznie 15), każda o kształcie koła i areale 100 m², rozmieszczonych w węzłach regularnej siatki kwadratów. W trakcie badań stwierdzono obecność owocników 69 gatunków grzybów; wśród nich 12 workowych i 57 podstawkowych. Z oznaczonych taksonów 11 gatunków znajduje się na *Czerwonej liście gatunków grzybów wielkoowocnikowych w Polsce* (w tym 1 gatunek z kategorią E, 3 z kategorią V, 6 z kategorią R i 1 z kategorią I) oraz pięć na *Czerwonej liście grzybów wielkoowocnikowych zagrożonych w polskich Karpatach* (2 gatunki z kategorią E i 3 z kategorią R). Odnotowano także pięć gatunków niepodawanych do tej pory z Pienińskiego Parku Narodowego, jak: powłocznica świerkowa *Peniophora pithya*, żylak czerwony *Phlebia rufa*, *Lachnellula calyciformis*, strzępkoząb krótkokolczasty *Hyphodontia nespori* i osiękła kępkowa *Merismodes fasciculatus*. W pracy wykazano ponadto, że rodzaj ochrony ma znaczący wpływ na bogactwo mykobioty badanego obszaru. W strefach ochrony ścisłej, w porównaniu do ochrony czynnej i krajobrazowej, bioróżnorodność jest najwyższa i wyróżnia się dużym udziałem gatunków rzadkich i zagrożonych.